

SPECIJALNOST SPAŠAVANJE U RUŠEVINAMA

Spašavanje u ruševinama je složena disciplina koja se rijetko koristi u punom obimu, a ako se ne vježba lako se zaboravlja. Vatrogasci su, u svome poslu i školovanju prošli samo opće elemente spašavanja u ruševinama. To je program koji je zamišljen poslije potresa u Skoplju 1963. godine. Inicijativa je pokretana prije svega iz redova bivše JNA. Pa tako, i sada možemo još uvijek naići, po tome modelu, na materijalne tragove tipskih ruševina koji su napravljeni za vježbanje npr. u vatrogasnoj postrojbi u Splitu.

Taj program je respektiran i u međunarodnim krugovima. Međutim, kako je na početku navedeno, početni entuzijizam se ugasio zaboravom. Sijećanja na tragediju u Skoplju su se izbrisala, nigdje se naučene tehnike nisu mogle praktično primijeniti i zato je ova specijalnost bačena u drugi plan.

Samo su se zadržali tragovi onih tehnika koje su našle primjenu u svakodnevnim situacijama i vatrogasci ih uspješno koriste.

Francuski model spašavanja u ruševinama

Veliki napredak u problematici spašavanja u ruševinama u JVP Grada Zagreba donosi prva obuka iz svibnja 2008. godine koju su vodili francuski vatrogasci visoki časnici specijalisti u struci: "Spašavanje u ruševina" sa višegodišnjim iskustvom u međunarodnim intervencijama pod pokroviteljstvom hrvatske vlade i Europske unije, a u organizaciji Državne uprave za zaštitu i spašavanje.

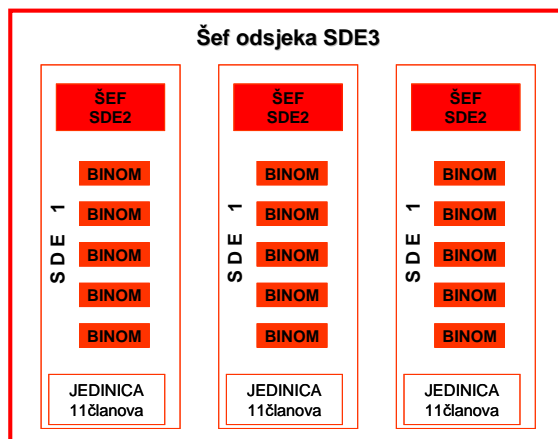
Na tečaju se dobilo cjelovito znanje spašavanja u ruševinama uz uporabu opreme koja osim u vatrogastvu ima svoje korjene u alpinizmu. Naime, na tečaju su se obnavljale tehnike koje, su na žalost spominjane ili površno dotaknute, u vatrogasnoj školi, ali nisu detaljno i praktično obrađene i prikazane kako se na brz način mogu primijeniti dok su to francuski vatrogasci na tečaju jasno prenijeli uvježbali polaznike tečaja.

Razvoj specijalnosti kroz razne obuke u tri stupnja održavaju se pod patronatom francuskih kolega do današnjih dana. Prvi stupanj SDE1 je početni, u kojemu se usvajaju znanja o osnovnim tehnikama spašavanja u ruševinama na niskim i srednjim visinama. Iz vatrogasne postrojbe taj tečaj savladalo je do danas 33 vatrogasaca.

Od tih vatrogasaca trojica imaju završen tečaj drugog stupnja. Drugi stupanj SDE2 zamišljen je kao obuka vatrogasaca koji su prošli obuku za prvi stupanj da steknu znanje i vještine upravljanja desetinom specijalista za spašavanje u ruševinama, izdaju zapovjedi, organiziraju efikasno rad te destine i daju optimalna izvješća višim instancama.

Tečaj trećeg stupnja SDE3 završilo je također tri vatrogasca iz postrojbe. Treći stupanj donio je znanje za upravljanje sekcijom SDE i postaje tzv. "šef SDE3". Sekcija se sastoji od tri jedinice kojima upravljaju "šefovi SDE2". U svakoj jedinici napravljeno je pet grupa (binoma) koje su formirane od spašavatelja iz ruševina SDE1.

Opisani način funkcioniranja koji njeguju francuski spašavatelji u ruševinama dan je na dijagramu.

Osoba koja ima završen stupanj SDE3, osim upravljanja sekcijom, obučena je i za savjetničko mjesto u kriznim stožerima koji se

formiraju u kriznim situacijama kao što su poplave, potresi ili slične katastrofe gdje sudjeluju i jedinice SDE (npr. klizišta s većim brojem zatrpanih ljudi i sl.).

Uvidjevši da je broj vatrogasaca specijaliziranih za spašavanje u ruševinama mali u Gradu Zagrebu, Javna vatrogasna postrojba, Vatrogasna Zajednica Grada Zagreba i Ured za upravljanje u hitnim situacijama Grada Zagreba organizirali su tečaj za spašavanje u ruševinama po modelu francuskih vatrogasaca. Instruktori su bili iz redova Javne vatrogasne postrojbe. Organizirano je do danas četrnaest tečajeva i ukupno je obučeno oko 320 dobrovoljnih vatrogasaca Vatrogasne zajednice Grada Zagreba.